

ऽनुपूर्वा इतरे, कात्या० ८, ८, २६ “इतरे दश पशवः
अनन्वारब्धा एव अनुपूर्वाः अनुगामिनो भवेयुरिति” व्या०
निकटप्रमाणे च “अनुपूर्वा इतरे” कात्या० ८, ८, २०,
“अनुपूर्वाः निकटा ह्यनुगच्छन्ति अत्र च प्रमाणेन
निकटत्वम् । अतश्च दक्षिणस्य वर्षिष्ठत्वसक्तं तत उत्तरस्य
तदपेक्षया हीनप्रमाणत्वं तदपेक्षया तत उत्तरस्य, तदपे-
क्षया तदुत्तरस्येवमेकादशो यूपः सर्वतो निकटो यथा
भवति तथा कर्तव्यमिति” व्याख्या । अनुपूर्व+भावादौ
ष्यञ् । आनुपूर्वं तद्भावे षित्वात् चातुरीवत् वा स्त्री
“साजत्यञ्च समानानुपूर्वीकत्वेनेति” जग० । वेदे ष्ट०
पूर्वपदह्रस्वः । अनुपूर्वी आनुपूर्वी स्त्री । “वर्षिष्ठ-
रशनः पुरुषोऽनुपूर्वा इतरेषामिति” कात्या० १६, १, ६,
“अनुपूर्वा द्विव्यामया रशनया” इति व्याख्या ।

अनुपृष्टप्रति० अनुपृष्ठं बध्यते अनुपृष्ठ+यत् । पृष्ठमध्ये बध्या-
शादौ “अनुपृष्ठ्यामायस्य पाशयोरिति” कात्या० १६, ८, ५ ।
अनुपेत ति० न उपेतः । उपगतभिन्ने । उपगमनञ् उपनय-
नाथं गुरुष्वपीपगमनम्, तच्छून्ये च । न स्त्री जुहुयाच्चानु-
पेत” इति सृष्टिः “अनुपेतः अनुपनीतः” इति रघु० ।
“यं प्रव्रजन्तमनुपेतमपेतकत्वमिति” भाग० अत्रापि शुक्लस्य
विद्वत्त्वेन कत्यसामान्याभावेन अनुपनीततयैव प्रव्रज्योक्तिः ।
अनुप्रदान न० अनुप्रदीयते वर्णविशेषरूपता आधीयते अनेन
अन+प्र+दा-करणे ल्युट् । वस्त्रोत्पादनवाह्यप्रयत्नभेदे
“एते श्वासानुप्रदाना अबोधस्य विद्वत्त्वते” इति सि० कौ० ।
श्वासः अनुप्रदानं वाह्यप्रयत्नो येषामिति तत्त्वबो० ।
“अनुप्रदानात् संसर्गात् स्थानात् करणविन्ययात् । जायते
वस्त्रवैशेष्यं परिभाषाञ्च पञ्चमादिति” शिञ्चा ।

अनुप्रवचन न० अनुरूपं गुरुमुखोच्चारितानुरूपं प्रवचनम् ।
गुरुच्चारितानुवचने । तत्प्रयोजनमस्य छ । अनुप्रवचनी-
यः तथाभूत ध्यानप्रयोजनशुक्ते ति० ।

अनुप्रवचनादि पु० ईत० । पाणिच्युक्ते “तदस्य प्रयोजनमि-
त्यर्थं विहितप्रत्ययनिमित्ते प्रकृतिभूते शब्दसमूहे । अनु-
प्रवचन, उद्यापन, उपस्थापन, संवेशन, अनुप्रवेशन,
अनुवादन, अनुवचन, अनुवाचन, अन्वारोहण, प्रारम्भण,
आरम्भण, आरोहण ।

अनुप्रवेश पु० अनु+प्र+विश+भावे घञ् । अनुरूपप्रवेशे
“पुयोष ष्टिङ्गि हरिदश्वदीधितेरनुप्रवेशादिव बालचन्द्रभा”
इति रघुः । अभावास्यायाञ्चन्द्रार्कयोः एकराश्ववस्थितत्वेन
सूर्यसङ्खलादधःस्थितत्वाच्चाकाञ्चन्द्रस्थानरगतौ सूर्यरश्मे-

रिन्दौ प्रवेशः तदुत्तरञ्च क्रमशः प्रवेशाधिक्यम् “सलिलस्ये
शशिन रवेदीधितयोर्भूर्च्छितास्तमोनैशम् । क्षपयन्ति दर्प-
णोदरनिहिता इव मन्दिरस्थान्तरिति” दृहत्स० । यथा
च तस्याभक्ष्यत्वं तथा इन्दुशब्दे वक्ष्यते । तथाहि यावद्-
यावच्च सूर्यात् चन्द्रमाः पूर्वं गच्छति तावत्तावदेव व्यव-
धानानुरूपेण सूर्यरश्मेस्तत्र क्रमशः प्रवेशः ।

अनुप्रासः पु० अनुगतः रसाद्यनुगुणं प्रकटमासं वर्णन्यासं
समवर्णरचनां सप्तवर्णोच्चारणं वा गतिस० । अलङ्कार-
प्रसिद्धे स्वरवैषम्येऽपि समवर्णानां तुल्यरचनारूपे “अनु-
प्रासः शब्दसास्यं वैषम्येऽपि स्वरस्य यत् (सा० द०) उक्ते
शब्दालङ्कारभेदे । स च पञ्चधा ते च सोदाहरणसक्ता
दर्पणे यथा “छेको व्यञ्जनसङ्गस्य सङ्गत् साम्यमनेकधा” ।
छेकसङ्केतानुप्रासः । अनेकधेति स्वरूपतः क्रमस्य । रसः
सर इत्यादिक्रमभेदेन सादृश्यं नास्यालङ्कारस्य विषयः ।
यथा “आदाय वकुलगन्धानन्धीकुर्वन् पदे पदे अम-
रान् । अयमेति मन्दमन्दं कावेरीवारिपावनः पवनः” ॥
अत्र गन्धानन्धीति संयुक्तयोः, कावेरीवारीत्यसंयुक्तयोः ।
पावनः पवन इति बहूनां व्यञ्जनानां सङ्गदावृत्तिः ।
छेको विदग्धः तत्प्रयोज्यत्वादेव छेकानुप्रासः । “अने-
कस्यैकधा साम्यमसङ्गदाधनेकधा । एकस्य सङ्गदधेप
दृक्त्तानुप्रास उच्यते” ॥ एकधा स्वरूपत एव न तु
क्रमतोऽपि । अनेकधा स्वरूपतः क्रमस्य । सङ्गदपीत्यपि-
शब्दादसङ्गदपि । यथा “उन्मोलेन्मधुगन्धुलुब्धमधुपव्या-
घृतचूताङ्गुरक्रीडकोकिलकाकलीकलकलैरुद्गोर्णकण्यञ्चराः ।
नीयन्ते पथिकैः कथं कथमपि ध्यानावधानक्षणाप्र-
प्राणसमासमागमरसोज्जासैरमी वासराः” । अत्र रसो-
ज्जासैरमी इति रसयोरेकधैव साग्यम् । न तु तेनैव क्रमे-
णापि । द्वितीये पादे तु कलयोरसङ्गत् तेनैव क्रमेण
च । प्रथमे एकस्य तकारस्य सङ्गत् । रसविषयव्यापारवतो
वर्णरचना दृक्त्तस्तदनुगतत्वेन प्रकर्षेण व्यसनाङ्गत्प्रप्रासः ।
“उच्चार्यत्वाद्यदैकत स्थाने तालुरदादिके । सादृश्यं व्यञ्जन-
स्यैव श्रुत्यनुप्रास उच्यते” ॥ यथा “इशा दग्धं मनसिजं
जीवयन्ति इशैव याः । विरूपाक्षस्य जयिनीस्ताः स्तुभो
वामलोचनाः” ॥ अत्र “जीवयन्तीति” “या इति”
“जयिनीरिति” अत्र जकारयकारयोरेकत स्थाने तालौ
उच्चार्यत्वात् सादृश्यम् । एवं दन्त्यकस्योपानान्शुदाह्यर्थम् ।
एष च सङ्गदयानामतीव श्रुतिसुखावहत्वाच्छ्रुत्यनुप्रासः ।
“व्यञ्जनं चेद्यथावस्यं सहाद्येन स्वरेण तु । आवर्त्ततेऽन्ध-